

Nr 492.

Av herr **von Friesen m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 287, angående anslag för budgetåret 1947/48 till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet m. m.

I propositionen nr 287 har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag angående anslag för budgetåret 1947/48 till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, innefattande bland annat anslag till avlöningar åt vid nämnda sjukhus anställda underordnade läkare. I stort sett utgöra de föreslagna avlöningsvillkoren resultatet av mellan representanter för statsmakterna å ena sidan och läkarorganisationerna å den andra förda förhandlingar, och enligt under hand inhämtade upplysningar har lönesättningen för ifrågavarande läkare av läkarorganisationerna accepterats att gälla för i varje fall nästa budgetår, varför en öppen konflikt vid ifrågavarande sjukhus, såsom departementschefen framhåller, synes kunna undvikas.

I ett avseende ha emellertid de i propositionen föreslagna lönevillkoren icke av läkarorganisationerna kunnat godkännas ens som ett provisorium, nämligen i vad gäller huvudgruppen av deltidanställda biträdande överläkare och biträdande läkare. Enligt departementschefens förslag skulle dessa läkare komma i åtnjutande av ett arvode om 11 760 kronor per år. I motsats till vad som föreslås för övriga läkarkategorier skulle emellertid ifrågavarande biträdande överläkare och biträdande läkare icke få åtnjuta ålderstillägg, och ej heller skulle å arvoden utgå dyrtidskompensation. Skulle emellertid de för de deltidanställda biträdande överläkarna och biträdande läkarna föreslagna arvoden icke förenas med rätt till dyrtidskompensation och ålderstillägg efter samma principer, som föreslås för övriga underordnade läkare, skulle dessa erhålla en proportionsvis lägre ersättning än den, som enligt förslaget utgår till förste underläkare. Detta måste anses orimligt i betraktande av att de biträdande överläkarna och biträdande läkarna utan gensaga måste anses vara de mest kvalificerade och måste anses inneha för sjukvården vid de statliga kroppssjukhusen synnerligen viktiga nyckelposter. Några direkta skäl att vid bestämmandet av avlöningen för ifrågavarande läkare och formerna för densammas beräknande sätta dessa i en mindre gynnad ställning än övriga underordnade läkare synas icke heller hava anförts och kunna heller icke anses föreligga. Under sådana omständigheter komme ett fastställande av avlöningen för dessa läkare i enlighet med propositionens förslag att väcka berättigat missnöje hos därav berörda befattningshavare.

Med hänvisning till vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 287 måtte besluta,

att med bifall till däri i övrigt framförda förslag dyrtidskompensation skall utgå å de för de deltidsanställda biträdande överläkarna och biträdande läkarna föreslagna arvodena

samt att dessa läkare må tillerkännas rätt till ålderstillägg, varvid tidigare sjukhustjänstgöring även vid icke-statliga sjukhus i överensstämmelse med för läkarna vid landstingssjukhusen nu gällande regler bör tillgodoräknas.

Stockholm den 30 maj 1947.

Bertil v. Friesen.

Gunnar Ljungqvist.

Thorvald Ekdahl.